

Fundamentare proiect Normă privind stabilirea activităților, serviciilor și operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate de bază și a serviciilor asociate, precum și serviciile critice pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară unui asigurător supus rezoluției

Conform prevederilor art. 160 lit. h) și k) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, Autoritatea de Supraveghere Financiară are obligația să reglementeze:

- a) serviciile critice pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară de la instituțiile aflate în procedură de rezoluție pentru a permite unui destinatar să exercite în mod eficient o activitate care i-a fost transferată;
- b) activitățile, serviciile și operațiunile care se încadrează în categoria funcțiilor critice, precum și criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate și a serviciilor asociate care se încadrează în categoria liniilor de activitate esențiale.

Identificarea serviciilor critice are la bază două elemente, astfel:

- activitățile, serviciile sau operațiunile furnizate de un asigurător către terți care nu sunt afiliați acestuia;
- imposibilitatea furnizării activităților, serviciilor sau operațiunilor care are un impact semnificativ asupra activității terților, dând naștere la contagiune sau la scăderea încrederii participanților la piață, prin:
 - lipsa mecanismelor care să asigure continuitatea activităților, serviciilor, operațiunilor asigurătorului;
 - lipsa furnizării serviciilor necesare terților în defășurarea activității acestora;
 - lipsa plății despăgubirilor/indemnizațiilor;
 - deteriorarea situației financiare a unui asigurător care conduce la vânzarea imediată a unor părți însemnate de active deținute de acesta, sub prețul de achiziție, sau care îngreunează obținerea de lichidități sau împrumuturi înaintea identificării unor surse alternative de creditare;
 - rolul semnificativ al asigurătorului în calitate de terță parte pe piața valorilor mobiliare, inclusiv în cazul operațiunilor repo;
 - transferul integral sau parțial al riscurilor către o terță parte, în special prin reasigurare, ce reprezintă o funcție economică importantă

Caracterul critic al funcției se determină în două etape, astfel:

1. analiza impactului asupra întreruperii funcției, astfel:
 - impactul asupra terților care se bazează pe funcția respectivă;
 - impactul sistemic și interconexiunea;
 - efectul de contagiune.
2. evaluarea pieței în raport cu funcția respectivă, în special în ceea ce privește concentrarea și înlocuirea funcției - dacă funcția poate fi ușor înlocuită prin derularea acesteia de către alți participanți din piață, la un nivel comparabil, la o calitate comparabilă, la un cost acceptabil și într-un interval de timp rezonabil, atunci nu este considerată funcție critică.

Serviciile critice sau facilitățile pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară asiguratorului supus rezoluției sunt evaluate de direcția care asigură funcția de rezoluție pe baza următoarelor elemente:

- a) impactul intrării în dificultate a unui serviciu asupra uneia sau mai multor funcții critice - un serviciu este considerat critic, atunci când intrarea în dificultate conduce la apariția unui impediment serios asupra performanței uneia sau mai multor funcții critice specifice beneficiarului de servicii;
- b) înlocuirea serviciului - acest lucru necesită o evaluare a modului în care sunt afectate funcțiile critice și cât de repede poate fi înlocuit serviciul respectiv, inclusiv intenția și capacitatea furnizorului de servicii interne sau externe să ofere servicii comparabile, la o calitate comparabilă și la un cost acceptabil.

Evaluarea serviciilor sau a facilităților presupune analiza informațiilor referitoare la:

- resursele umane;
- tehnologia informației;
- procedurile interne privind identificarea și procesarea tranzacțiilor, în special acțiuni pentru prevenirea spălării banilor;
- administrarea bunurilor imobiliare și a spațiilor conexe;
- servicii juridice și funcția de conformitate;
- servicii asociate activității de investiții;
- managementul activelor și obligațiilor;
- evaluarea și gestionarea riscurilor;
- rapoarte ale serviciilor de actuariat externalizate.